



**PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW
DELEGATURA WE WROCŁAWIU**

50-413 Wrocław, ul. Walońska 3-5
tel.(071)344 65 87, (071)34 05 920, fax (071)34 05 922
e-mail: wroclaw@uokik.gov.pl

RWR 430-2/05/WS

Wrocław, dnia 20 czerwca 2006 r.

Decyzja RWR 24/2006

Na podstawie art. 101 ust 2 pkt 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. *o ochronie konkurencji i konsumentów* (tekst jednolity : Dz. U. z 2005 r. Nr 244, poz. 2080) oraz stosowanie do art. 28 ust. 6 tej ustawy i § 6 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 19 lutego 2002 r. *w sprawie określenia właściwości miejscowej i rzeczowej delegatur Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów* (Dz. U. nr 18, poz. 172 ze zm.), po przeprowadzeniu postępowania antymonopolowego wszczętego z urzędu przeciwko Rafałowi Cichoniowi, prowadzącemu działalność gospodarczą w postaci przedsiębiorstwa „TRANS-BUD Rafał Cichoń” w Oleśnicy,

- działając w imieniu Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów :

nakłada się na Rafała Cichonia karę pieniężną w wysokości 3 859,80 zł (słownie : trzy tysiące osiemset pięćdziesiąt dziewięć złotych osiemdziesiąt groszy), stanowiącą równowartość 1 000 euro, płatną do budżetu państwa, z tytułu nie udzielania informacji żądanych przez Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów na podstawie art. 45 ww ustawy w pismach z dnia 20 września 2005 r. i 20 października 2005 r. w sprawie o sygn. akt RWR 61-45/05/DR.

Uzasadnienie

1. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, zwany dalej również „Prezesem Urzędu”, nie uzyskał od Rafała Cichonia, prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą TRANS - BUD Rafał Cichoń w Oleśnicy (przy ul. Sikorskiego 1h/7, 56-400 Oleśnica), informacji żądanych przez Prezesa w toku postępowania prowadzonego z wniosku Miejskiego Rzecznika Konsumentów w Tychach pod sygn. akt RWR 61-45/DR. Wobec powyższego postanowieniem nr 323/2005 z dnia 5 grudnia 2005 r. Prezes wszczął z urzędu postępowanie administracyjne w sprawie nałożenia na Rafała Cichonia kary pieniężnej za nieudzielenie informacji żądanych przez Prezesa Urzędu w pismach z dnia 20 września 2005 r. i z dnia 20 października 2005 r. w sprawie o sygn. akt RWR 61-45/05/DR).

Przedsiębiorca nie ustosunkował, pomimo wezwania, do powyższego zarzutu.

2. Prezes Urzędu ustalił następujący stan faktyczny :

2.1. Rafał Cichoń jest przedsiębiorcą wpisanym do ewidencji działalności gospodarczej prowadzonej przez Wydział Działalności Gospodarczej Urzędu Miasta w Oleśnicy. Przedmiotem działalności TRANS-BUD Rafał Cichoń jest między innymi sprzedaż i

montaż drzwi, która odbywa się na terenie Oleśnicy i poza jej obszarem. Umowy z konsumentami zawierane są poza lokalem przedsiębiorstwa

dowód - zaświadczenie o wpisie do ewidencji działalności gospodarczej, k. 15, pismo Miejskiego Rzecznika Konsumentów k. 1-2, umowa k. 3 - akt o sygn. RWR 61-45/05/DR.

2.2. W dniu 5 września 2005 r. do Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów Delegatura we Wrocławiu, wpłynął wniosek Miejskiego Rzecznika Konsumentów w Tychach (zwanego dalej: Rzecznikiem), o uznanie działań stosowanych przez Rafała Cichonia, przedsiębiorcę prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą TRANS - BUD z siedzibą przy ul. Sikorskiego 1h/7, 56-400 w Oleśnicy (zwanego dalej: Przedsiębiorcą), za czyny godzące w zbiorowe interesy konsumentów.

W uzasadnieniu wniosku Rzecznik wskazał, iż działania Przedsiębiorcy polegające na zawieraniu umów dotyczących sprzedaży oraz montażu drzwi poza lokalem przedsiębiorstwa, odbywają się z naruszeniem przepisów ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. *o ochronie konkurencji i konsumentów*, zwanej dalej „ustawą o ochronie (...)”, a w szczególności mogą stanowić praktykę naruszającą zbiorowe interesy konsumentów, określoną w art. 23a powołanej ustawy, polegającą na naruszeniu obowiązku udzielania konsumentom rzetelnej, prawdziwej i pełnej informacji. Rzecznik podniósł, iż w wyniku uzyskanej skargi konsumentki powziął informację, że Przedsiębiorca, prowadząc działalność poza lokalem przedsiębiorstwa, nie wręcza konsumentom wzoru oświadczenia o odstąpieniu od umowy, co narusza art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 2 marca 2000 r. *o ochronie niektórych praw konsumentów oraz o odpowiedzialności za szkodę wyrządzoną przez produkt niebezpieczny* (Dz. U. Nr 22, poz. 271 ze zm.). Ponadto, wprowadza on zastrzeżenie niezgodne z art. 2 ust. 2 tej ustawy, iż w przypadku rezygnacji z usługi, wpłacona kwota gwarancyjna nie jest zwracana

dowód - wniosek Rzecznika, k. 1 – 2 i kserokopia umowy zawartej z konsumentką, k. 3 akt o sygn. RWR 61-45/05/DR.

2.3. W związku z wnioskiem Rzecznika Prezes Urzędu postanowieniem nr 264/2005 z dnia 20 września 2005 r. wszczął postępowanie w sprawie praktyki naruszającej zbiorowe interesy konsumentów, w związku z podejrzeniem naruszenia przez Rafała Cichonia, prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą TRANS - BUD Rafał Cichoń, zwanego dalej „Przedsiębiorcą”, obowiązku udzielania konsumentom rzetelnej, prawdziwej i pełnej informacji poprzez :

- niewręczenie wzoru oświadczenia o odstąpieniu od umowy zawartej poza lokalem przedsiębiorstwa, z oznaczeniem imienia i nazwiska (nazwy) oraz adresu zamieszkania (siedziby) sprzedawcy oraz

- ograniczaniu uprawnień konsumenta poprzez zamieszczanie we wzorze umowy zastrzeżenia, że „W przypadku rezygnacji lub ograniczenia zlecenia, które jest traktowane jako odstępowanie od umowy zgodnie z art. 394 KC Zobowiązań, kwota gwarancyjna (zadatek) nie jest zwracana (25% wartości robót przepada na rzecz wykonawcy)”,

uznając, iż może to stanowić praktykę naruszającą zbiorowe interesy konsumentów, określoną w art. 23a ust. 2 w zw. z art. 23a ust. 1 ww ustawy o ochronie (...)

dowód - postanowienie k. 4 akt o sygn. RWR 61-45/05/DR.

Jednocześnie pismem z dnia 20 września 2005 r. zatytułowanym „Zawiadomienie o wszczęciu postępowania w sprawie podejrzenia stosowania praktyki naruszającej zbiorowe interesy konsumentów” Prezes Urzędu, informując o wszczęciu postępowania, zażądał, wskazując jako podstawę art. 45 ust. 1 ustawy o ochronie (...), przedłożenia przez Przedsiębiorcę następujących informacji :

1. przelania aktualnego odpisu z ewidencji działalności gospodarczej firmy TRANS - BUD z siedzibą przy ul. Sikorskiego 1h/7, 56-400 w Oleśnicy,
2. wskazania zasięgu działania (...) przedsiębiorstwa oraz opisanie przedmiotu prowadzonej działalności,
3. wyjaśnienia, dlaczego zastosowano sporny wzorzec umowny, który zawiera zapis naruszający przepisy ustawy z dnia 2 marca 2000 r. o ochronie niektórych praw konsumentów oraz o odpowiedzialności za szkodę wyrządzoną przez produkt niebezpieczny (Dz. U. z 2000 r. Nr 22, poz. 271 ze zm.),
4. podania daty, od kiedy stosowany jest sporny wzorzec umowy,
5. podania liczby zawartych z konsumentami umów dotyczących sprzedaży i montażu drzwi w 2004 r. i do chwili obecnej,
6. szczegółowego ustosunkowania się do wszystkich zarzutów sformułowanych przez Wnioskodawcę we wniosku o wszczęcie postępowania przeciwko (...) Firmie, w sprawie praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów,
7. czy konsument ma możliwość zapoznania się z wzorcem umowy przed jej ostatecznym podpisaniem, czy możliwe jest tylko przeglądnięcie wzorca umownego w miejscu podpisywania umowy,
8. wskazania, w jakim miejscu (np. w mieszkaniu, na targach, pokazach), są zawierane umowy z konsumentami.

Pismo zawierało m.in. następujące pouczenie :

„Wymienione wyżej dokumenty i informacje należy nadesłać w terminie 14 dni od otrzymania niniejszego pisma. Urząd informuje ponadto, iż za nieudzielenie informacji żądanych przez Prezesa UOKiK (dyrektor Delegatury działa w imieniu i z upoważnienia Prezesa) lub udzielenie informacji nieprawdziwych bądź wprowadzających w błąd, zgodnie z art. 101 ust. 2 pkt 2 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, Prezes Urzędu może nałożyć na przedsiębiorcę karę w wysokości stanowiącej równowartość od 1000 do 50 000 000 euro.” Pismo zostało doręczone Przedsiębiorcy w dniu 28 września 2005 r.

dowód – pismo Urzędu k. 5-6 akt o sygn. RWR 61-45/05/DR.

2.4. Wobec braku odpowiedzi na pismo Prezes Urzędu ponaglił Przedsiębiorcę pismem z dnia 20 października 2005 r. do nadesłania odpowiedzi ponownie informując, iż żądane informacje pozostają w związku z prowadzonym przeciwko Przedsiębiorcy postępowaniem administracyjnym (ponownie przytoczono zarzuty w pełnym brzmieniu), podając jako podstawę żądania art. 45 ust. 1 ustawy o ochronie (...), określając ponownie żądane informacje oraz zakreślając Przedsiębiorcy termin 5 dni do udzielenia odpowiedzi. Jednocześnie Urząd powtórnie uprzedził o możliwości nałożenia na Przedsiębiorcę kary pieniężnej, przytaczając właściwy przepis ustawy o ochronie (...), tj. art. 101 ust. 2 pkt 2 oraz podając ustawowe granice wysokości kary. Pismo zostało odebrane w dniu 21 października 2005 r. przez żonę Przedsiębiorcy

dowód – ponaglenie k. 9 oraz zwrotne poświadczenie odbioru pisma k. 10 akt o sygn. RWR 61-45/05/DR.

2.5. Po wydaniu postanowienia o wszczęciu postępowania administracyjnego w sprawie nałożenia na Rafała Cichonia kary pieniężnej za nieudzielenie informacji żądanych przez Prezesa Urzędu w pismach z dnia 20 września 2005 r. i z dnia 20 października 2005 r. w sprawie o sygn. akt RWR 61-45/05/DR), Przedsiębiorca nadal nie udzielił żądanych informacji, jak również nie ustosunkował się do przedstawionych w postanowieniu o wszczęciu tego postępowania zarzutów. Jednocześnie Przedsiębiorca nie odbierał adresowanej do niego korespondencji

dowód – zwroty pism w aktach sprawy niniejszej jak i w aktach sprawy o sygn. RWR 61-45/05/DR.

Wobec takiego zachowania Przedsiębiorcy w dniu 17 lutego 2006 r. pracownicy Delegatury Urzędu we Wrocławiu przeprowadzili kontrolę w siedzibie TRANS-BUD w Oleśnicy. Celem kontroli było uzyskanie informacji i danych żądanych w pismach z dnia 20 września 2005 r. i 20 października 2005 r. oraz m.in. wręczenie postanowienia nr 323/2005 z dnia 5 grudnia 2005 r. oraz zawiadomienia o wszczęciu tego postępowania z dnia 5 grudnia 2005 r., zawierające m.in. żądanie wyjaśnienia przyczyn nie udzielenia odpowiedzi na pisma Prezesa z dnia 20 września 2005 r. i 20 października 2005 r., przedłożenia aktualnego odpisu z ewidencji działalności gospodarczej Przedsiębiorcy oraz żądanie dostarczenia dokumentu PIT-36 lub PIT-28 za 2004 r.

dowód –Sprawozdanie z kontroli k. 9, zawiadomienie o wszczęciu postępowania w sprawie nałożenia kary pieniężnej k. 2.

W wyniku kontroli ustalono, że przedsiębiorca Rafał Cichoń nadal prowadzi działalność gospodarczą polegającą na sprzedaży i montażu drzwi.

W czasie kontroli zastano żonę Przedsiębiorcy, Katarzynę Cichoń, której doręczono m.in. postanowienie nr 323/2005 z dnia 5 grudnia 2005 r. i zawiadomienie o wszczęciu tego postępowania z dnia 5 grudnia 2005 r. oraz poinformowano o 7 – dniowym terminie na udzielenie przez Przedsiębiorcę odpowiedzi na pytania zawarte w doręczonych mu pismach. Katarzyna Cichoń oświadczyła w czasie kontroli, iż zobowiązuje się przedmiotowe pisma doręczyć Rafałowi Cichoniowi. Wobec nieobecności Przedsiębiorcy kontrolujący nie uzyskali w trakcie kontroli informacji, żądanych w ww pismach

dowód - Sprawozdanie z kontroli k. 9, oświadczenie Katarzyny Cicho k. 8.

Pomimo faktu doręczenia w czasie kontroli ww. pism, Przedsiębiorca ponownie nie ustosunkował się do żądań Prezesa Urzędu.

2.6. Część informacji nie udzielonych przez Przedsiębiorcę Prezes Urzędu uzyskał ostatecznie z innych źródeł. Odpis z ewidencji działalności gospodarczej uzyskany został po zwróceniu się Prezesa o jego nadesłanie do Urzędu Miasta Oleśnicy Wydział Działalności Gospodarczej i Porządku Publicznego. Z powyższego dokumentu wynika również przedmiot prowadzonej przez Przedsiębiorcę działalności

dowód - zaświadczenie o wpisie do ewidencji działalności gospodarczej, k. 15.

Ostatecznie postępowanie w sprawie o sygn. RWR 61-45/05/DR zakończone zostało w dniu 6 kwietnia 2006 r. wydaniem decyzji nr 13/2006 r., w której uznano za praktyki naruszające zbiorowe interesy konsumentów (art. 23a ustawy o ochronie...) i nakazano zaniechania wszystkich zachowań Przedsiębiorcy, opisanych postanowieniem nr 264/2005

dowód – decyzja k. 36-39 akt o sygn. RWR 61-45/05/DR.

2.7. Ogłoszony przez Narodowy Bank Polski średni kurs euro w ostatnim dniu roku 2005, przeliczony na złote, wyniósł : 1 euro = 3,8598 zł

dowód – notatka służbowa k. 22.

3. Mając na uwadze zebrany materiał dowodowy, Prezes Urzędu zważył, co następuje:

3.1. Określenie zarzutu

Prezes Urzędu wszczął na podstawie art. 44 ust. 2 w zw. z art. 101 ust. 2 pkt 2 ustawy o ochronie (...) przeciwko Przedsiębiorcy postępowanie w sprawie nałożenia kary pieniężnej z tytułu nieudzielenia informacji żądanych przez Prezesa w pismach z dnia 20 września 2005 r. i z dnia 20 października 2005 r. w sprawie o sygn. akt RWR 61-45/05/DR).

3.2. Status przedsiębiorcy

Definicja legalna pojęcia „przedsiębiorca” zawarta jest w art. 4 ustawy o ochronie (...). Zgodnie z art. 4 pkt. 1 powołanego artykułu w zw. z art. 86 ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. Przepisy wprowadzające ustawę o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. Nr 173, poz. 1808), ilekroć w ustawie jest mowa o „przedsiębiorcy” - rozumie się przez to przedsiębiorcę wedle przepisów ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. - O swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. Nr 173, poz. 1807 z póź. zm.). Z zaświadczenia o wpisie do ewidencji działalności gospodarczej wynika, iż Rafał Cichoń wykonuje działalność gospodarczą, posługując się oznaczeniem „TRANS-BUD Rafał Cichoń”, a zatem uznać go należy za przedsiębiorcę w rozumieniu art. 4 pkt 1 ustawy o ochronie (...).

3.3. Przesłanki zastosowania art. 101 ust. 2 pkt 2 ustawy o ochronie (...) – wprowadzenie.

Zgodnie z art. 101 ust. 2 pkt 2 ustawy o ochronie (...) Prezes Urzędu może nałożyć na przedsiębiorcę, w drodze decyzji, karę pieniężną w wysokości stanowiącej równowartość od 1 000 do 50 000 000 euro, jeżeli przedsiębiorca ten choćby nieumyślnie nie udzielił informacji żądanych przez Prezesa Urzędu na podstawie m.in art. 45. Zarówno doktryna (np. E. Modzelewska – Wąchal. Ustawa o ochronie konkurencji i konsumentów. Komentarz. Warszawa 2002, s. 340), jak orzecznictwo (np. wyrok Sądu Antymonopolowego z dnia 19.11.1992 r., XVII Amr 24/92) akcentuje, iż co do zasady kara za nieudzielenie informacji nie może być nałożona, jeżeli żądane informacje są oczywiście nieprzydatne na potrzeby prowadzonego postępowania. Zatem do zastosowania omawianego przepisu muszą być spełnione łącznie następujące przesłanki :

- nie udzielenie żądanych przez Prezesa Urzędu informacji przez przedsiębiorcę,

- informacje muszą być żądane na podstawie m.in. art. 45 ustawy o ochronie (...),
- przydatność tych informacji na potrzeby prowadzonego postępowania

Zdaniem Prezesa Urzędu wszystkie powołane wyżej przesłanki zostały w sprawie spełnione.

3.4. Przesłanki zastosowania art. 101 ust. 2 pkt 2 ustawy o ochronie (...) – analiza szczegółowa.

A. Nie udzielenie żądanych przez Prezesa Urzędu informacji przez przedsiębiorcę.

Racjonalny ustawodawca, wprowadzając art. 101 ust. 2 pkt 2 ustawy o ochronie (...), niewątpliwie miał na celu zdyscyplinowanie uczestników i ekonomię postępowania prowadzonego w interesie publicznym. Powyższe „należy interpretować nie tracąc z pola widzenia, iż zgodnie z art. 92 ustawy postępowanie antymonopolowe w sprawach praktyk ograniczających konkurencję powinno być zakończone w ciągu 4 miesięcy od dnia jego wszczęcia”, zaś nie udzielanie informacji w terminie przez uczestników postępowania może uniemożliwić dochowanie powyższego terminu (Wyrok Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów z dnia 9 lipca 2003 r., XVII Ama 98/2002 Wokanda 2004/6 str. 48). W ocenie Prezesa Urzędu fakt nieudzielenia informacji żądanych w pismach z dnia 20 września 2005 r. i 20 października 2005 r. w sprawie o sygn. akt RWR 61-45/05/DR – jest niewątpliwy. Niewątpliwym jest również i to, że oczekiwanie na powyższe informacje znacznie przedłużyło prowadzone pod sygn. akt RWR 61-45/05/DR postępowanie. Jak wynika z materiału dowodowego w sprawie, pierwsze pismo z żądaniem informacji (datowane na dzień 20 września 2005 r.) doręczono Przedsiębiorcy w dniu 28 września 2005 r., zatem termin do dostarczenia informacji nim objętych upłynął w dniu 12 października 2005 r. Tymczasem decyzja w sprawie wydana została, po bezskutecznych próbach uzyskania informacji od Przedsiębiorcy, dopiero w dniu 6 kwietnia 2006 r. Zdaniem Prezesa Urzędu, w głównej mierze powodem 6-cio miesięcznego prowadzenia postępowania były próby uzyskania informacji objętych pismami z dnia 20 września 2005 r. i 20 października 2005 r. Informacji tych nie udzielił podmiot będący przedsiębiorcą (w zakresie uzasadnienia statusu przedsiębiorcy vide ust. 3.2.niniejszej Decyzji).

Wobec tego stwierdzić należy, iż przesłanka zastosowania art. 101 ust. 2 pkt 2 ustawy o ochronie (...) sprowadzająca się do nieudzielenia żądanych przez Prezesa Urzędu informacji przez przedsiębiorcę – została w sprawie spełniona.

B. Żądanie informacji na podstawie m.in. art. 45 ustawy o ochronie (...).

Zarówno w piśmie z dnia 20 września 2005 r. jak i piśmie z dnia 20 października 2005 r. Prezes Urzędu powołał jako podstawę żądania informacji, art. 45 ust. 1 ustawy o ochronie (...). Zgodnie z powołanym przepisem przedsiębiorcy *i związki przedsiębiorców są obowiązani do przekazywania wszelkich koniecznych informacji i dokumentów na żądanie Prezesa Urzędu*. Zgodnie z ustępem 2. art. 45 żądanie, o którym mowa w ust. 1, powinno zawierać:

- 1) wskazanie zakresu informacji i okresu, którego dotyczą;
- 2) wskazanie celu żądania;
- 3) wskazanie terminu udzielenia informacji;
- 4) pouczenie o sankcjach za nieudzielenie informacji lub za udzielenie informacji nieprawdziwych lub wprowadzających w błąd.

Należy podnieść, iż *przepis art. 101 ust. 2 pkt 2 lit. b ustawy o ochronie (...) nie może być interpretowany w oderwaniu od innych przepisów tej ustawy. Zabieg interpretacyjny, który zmierzałby w kierunku zrekonstruowania normy prawnej z wykorzystaniem tylko art. 45 ust. 1, przy pominięciu ust. 2, powodowałby skutek w postaci niemożliwości precyzyjnego określenia obowiązku przedsiębiorcy dotyczącego udzielenia informacji, a tylko w razie sprecyzowania tego obowiązku można stosować wobec przedsiębiorcy sankcję w postaci kary pieniężnej za jego naruszenie. Obowiązek udzielenia informacji jest możliwy do zrealizowania (z zagrożeniem sankcją za jego naruszenie) tylko wówczas, gdy skierowane do przedsiębiorcy żądanie określa te wszystkie elementy, o których mowa w art. 45 ust. 2 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, a zatem gdy precyzuje zakres żądanych informacji i okres, którego mają dotyczyć, cel żądania, a także termin udzielenia informacji (vide : Wyrok Sądu Najwyższego - Izba Pracy, Ubezpieczeń Społecznych i Spraw Publicznych z dnia 7 kwietnia 2004 r. sygn. akt III SK 31/2004, OSNP 2005/4 poz. 60, Monitor Prawniczy 2004/9 str. 393).*

Rozważając zatem spełnienie wymogów przewidzianych w art. 45 ust. 2 ustawy o ochronie (...) stwierdzić należy, iż jak wynika to z treści obu pism, wszystkie powołane wyżej wymogi wezwania zostały spełnione. W pismach wskazano zakres informacji, precyzyjnie je określając, jak również okres, jakiego dotyczą (np. w przypadku liczby zawartych z konsumentami umów określono, iż chodzi o rok 2004 oraz okres do otrzymania pisma przez Przedsiębiorcę). Wskazano cel żądania (poinformowano, iż informacje pozyskiwane są w związku ze wszczęciem przeciwko Przedsiębiorcy postępowania administracyjnego, powołując szczegółowo stawiane mu zarzuty), wskazano termin udzielenia informacji (w piśmie z dnia 20 września 2005 r. wyniósł on 14 dni, zaś w piśmie z dnia 20 października 2005 r. – 5 dni), jak również zawarto w obu pismach pouczenie o sankcjach za nieudzielenie informacji lub za udzielenie informacji nieprawdziwych lub wprowadzających w błąd, odwołując się do art. 101 ust. 2 pkt 2 ustawy o ochronie (...), w tym cytując jego treść.

W tym stanie rzeczy należy stwierdzić, iż spełniona została druga przesłanka zastosowania art. 101 ust. 2 pkt 2 ustawy o ochronie (...), tj. żądanie informacji odbyło się na podstawie m.in. art. 45 tej ustawy.

C. Przydatność żądanych informacji na potrzeby prowadzonego postępowania.

Oczywistym jest, iż sankcja z tytułu naruszenia obowiązku udzielania informacji, dotyczyć może jedynie informacji istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy, a więc pozostających w ścisłym z nią związku. Zdaniem Prezesa Urzędu, żądane informacje pozostawały w ścisłym związku z przedmiotem prowadzonego pod sygn. akt RWR 61-45/05/DR postępowania. Postępowanie to dotyczyło – jak wskazano to w pkt. 2.3. niniejszej Decyzji, praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów, w związku z podejrzeniem naruszenia obowiązku udzielania konsumentom rzetelnej, prawdziwej i pełnej informacji. Zarzut dotyczył niewręczania wzoru oświadczenia o odstąpieniu od umowy zawartej poza lokalem przedsiębiorstwa, oraz ograniczania uprawnień konsumenta poprzez zamieszczanie we wzorze umowy błędnego zastrzeżenia o braku zwrotu kwoty gwarancyjnej w przypadku rezygnacji lub ograniczenia zlecenia (traktowanego jako odstąpienie od umowy). Wobec tak brzmiących zarzutów oczywistym jest, iż przydatnym dla rozstrzygnięcia sprawy były żądane informacje, takie jak aktualny odpis z ewidencji działalności gospodarczej Przedsiębiorcy, wskazanie zasięgu jego działania, opisanie przedmiotu prowadzonej działalności, wyjaśnienia

przyczyn przedmiotowego wzorca umowny, podanie od kiedy stosowany jest wzorec umowy, liczby zawartych z konsumentami umów, ustosunkowanie się do zarzutów, podanie, czy konsument miał możliwość zapoznania się z wzorcem umowy przed jej ostatecznym podpisaniem, czy wreszcie wskazanie, w jakim miejscu zawierane są umowy z konsumentami.

Wobec tego uznać należy, iż spełniona została także przesłanka przydatności żądanych informacji na potrzeby prowadzonego postępowania.

3.5. Fakultatywność kary i jej wysokość.

Jak już wskazano wyżej, zgodnie z art. 101 ust. 2 pkt 2 ustawy o ochronie (...) Prezes Urzędu może nałożyć na przedsiębiorcę, w drodze decyzji, karę pieniężną w wysokości stanowiącej równowartość od 1 000 do 50 000 000 euro, jeżeli przedsiębiorca ten choćby nieumyślnie nie udzielił informacji żądanych przez Prezesa Urzędu na podstawie (...) art. 45 ustawy o ochronie (...), lub udzielił informacji nieprawdziwych lub wprowadzających w błąd. Nakładanie kar w trybie art. 101 ust. 2 pkt 2 ustawy o ochronie (...) odbywa się w trybie uznania administracyjnego (fakultatywnie), co oznacza, że zarówno o fakcie jej nałożenia jak i o jej wysokości decyduje w konkretnej sprawie Prezes Urzędu. Kara pieniężna przewidziana w art. 101 ust. 2 pkt 2 ustawy o ochronie (...) jest zatem sankcją nakładaną na przedsiębiorcę za niedopełnienie obowiązku udzielenia na żądanie Prezesa Urzędu informacji niezbędnych dla wszczęcia i prowadzenia - w interesie publicznym (art. 1 ust. 1 ustawy o ochronie ...) - postępowania antymonopolowego i w sprawie praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów. Ma ona na celu zniechęcenie przedsiębiorców do nieprzestrzegania obowiązku udzielania informacji na żądanie Prezesa Urzędu (Wyrok Sądu Najwyższego - Izba Pracy, Ubezpieczeń Społecznych i Spraw Publicznych z dnia 7 kwietnia 2004 r. sygn. akt III SK 31/2004, OSNP 2005/4 poz. 60, Monitor Prawniczy 2004/9 str. 393). Kara ta ma charakter fakultatywny, jednakże zważywszy na prewencyjną, represyjną i dyscyplinującą funkcję tej kary, jej nałożenie w niniejszej sprawie jest zdaniem Prezesa Urzędu w pełni uzasadnione. Wskazać należy, iż Przedsiębiorca uchylał się nie tylko od przedłożenia żądanych przez Prezesa Urzędu informacji, ale również od podejmowania jakiejkolwiek korespondencji pochodzącej od Prezesa. Postawa Przedsiębiorcy w toku całego postępowania prowadzonego pod sygn. akt RWR 61-45/05/DR uzasadnia zatem podjęcie decyzji o nałożeniu na niego kary pieniężnej za niedostarczenie żądanych informacji. Należy przy tym podnieść, iż również w toku niniejszego postępowania o nałożenie kary pieniężnej, Przedsiębiorca zachowywał się pasywnie, nie udzielając informacji ani też nie podejmując adresowanej do niego korespondencji. Tym samym nałożenie kary, ze względu na znaczny stopień winy Przedsiębiorcy i nie przedłożenie żądanych informacji nawet pomimo wszczęcia postępowania o ukaranie karą pieniężną - Prezes Urzędu uznał za konieczne co do zasady.

Odnosnie wysokości kary Prezes Urzędu nałożył ją w najniższej przewidzianej art. 101 ust. 2 pkt 2 ustawy o ochronie (...) wysokości. Zgodnie z art. 101 ust. 2 pkt 2 ustawy o ochronie (...) minimalna wysokość kary wynosi 1 000 euro, a jej wysokość maksymalna 50 000 000 euro. Z kolei art. 115 ustawy o ochronie (...) stanowi, iż wartość euro, o której mowa w przepisach ustawy, podlega przeliczeniu na złote według kursu średniego walut obcych ogłoszonego przez Narodowy Bank Polski w ostatnim dniu roku kalendarzowego poprzedzającego rok nałożenia kary. Wysokość kary nałożona w złotych odpowiada ogłoszonemu przez Narodowy Bank Polski średniemu kursowi euro w ostatnim dniu roku 2005, przeliczonemu na złote i odpowiada kwocie 1 000 euro.

Nakładając karę w najniższej wysokości Prezes Urzędu kierował się głównie oceną możliwości finansowych Przedsiębiorcy, którego działalność zaliczyć należy, w zakresie montażu drzwi, do drobnej działalności usługowej, a więc charakteryzującej się niewielkimi obrotami. Jako okoliczność łagodzącą przy ustalaniu wysokości kary Prezes Urzędu w niniejszej sprawie uznał ponadto jedynie fakt, iż Przedsiębiorca po raz pierwszy naruszył przepisy ustawy o ochronie (...) poprzez nieudzielenie informacji na żądanie Prezesa Urzędu. Powyższą okoliczność Prezes wziął pod uwagę ze względu na treść art. 104 ustawy o ochronie (...), zgodnie z którym przy ustalaniu wysokości kar pieniężnych, o których mowa w art. 101-103, należy uwzględnić w szczególności okres, stopień oraz okoliczności uprzedniego naruszenia przepisów ustawy.

Zdaniem Prezesa Urzędu wymierzona kara pieniężna jest adekwatna do stopnia zawinienia przez Przedsiębiorcę, zaś jej wysokość na tyle dolegliwa dla niego, iż skutecznie zapobiegnie naruszeniom ustawy przez ten podmiot w przyszłości. Spełnia ona również rolę prewencyjną, zniechęcającą do naruszania prawa przez Przedsiębiorcę jak również innych przedsiębiorców.

Art. 105 ust. 3 ustawy o ochronie (...) określa, iż środki finansowe pochodzące z kar pieniężnych, o których mowa w art. 101-103 ww. ustawy, stanowią dochód budżetu państwa.

Zgodnie z art. 105 ust. 4 ustawy o ochronie (...) karę pieniężną należy uiścić w terminie 14 dni od dnia uprawomocnienia się niniejszej decyzji, na konto Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w Warszawie prowadzone w **NBP O/O Warszawa o numerze 51-10101010-0078782231000000**.

3.6. Prawidłowość doręczenia Przedsiębiorcy postanowienia o wszczęciu postępowania w sprawie nałożenia kary pieniężnej.

Zarówno postanowienie nr 323/2005 o wszczęciu postępowania w sprawie nałożenia na Przedsiębiorcę kary pieniężnej, jak i zawiadomienie o wszczęciu postępowania, doręczone zostało w miejscu zamieszkania Przedsiębiorcy, będącego również miejscem prowadzenia działalności gospodarczej, do rąk jego żony. W tej sytuacji skuteczność doręczenia należy ocenić na podstawie art. 42 i 43 k.p.a. w zw. z art. 80 ustawy o ochronie (...). Zgodnie z art. 42. § 1 k.p.a. pisma doręcza się osobom fizycznym w ich mieszkaniu lub miejscu pracy. Z kolei art. 43 stanowi, iż w przypadku nieobecności adresata pismo doręcza się, za pokwitowaniem, dorosłemu domownikowi, sąsiadowi lub dozorczy domu, jeżeli osoby te podjęły się oddania pisma adresatowi. Określenie „*dorosły domownik*” stanowi potoczny odpowiednik prawnego określenia osoby pełnoletniej (Wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego - Ośrodek Zamiejscowy w Gdańsku z dnia 15 lipca 1998 r. I SA/Gd 1332/98).

Nie ulega wątpliwości, iż wymienione wyżej pisma doręczono prawidłowo, zostawiając je za pokwitowaniem dorosłemu domownikowi, tj. żonie Przedsiębiorcy. Przewidziane ww. przepisami tzw. doręczenie zastępcze stwarza domniemanie doręczenia pism adresatowi. Pomijając już nawet wynikające z tych przepisów domniemanie prawidłowości doręczenia pism wskazać należy, iż Katarzyna Cichoń pisemnie zobowiązała się doręczyć pisma Rafałowi Cichoniowi. A zatem uznać należy, iż podstawowe pisma w sprawie, tj. postanowienie nr 323/2005 o wszczęciu postępowania w sprawie nałożenia na Przedsiębiorcę kary pieniężnej, jak i zawiadomienie o wszczęciu postępowania doręczone zostały prawidłowo.

Mając powyższe na uwadze orzeczono jak w petitum.

Stosownie do treści art. 78 ust. 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, w związku z art. 479²⁸ § 2 k.p.c. – od niniejszej decyzji przysługuje odwołanie do Sądu Okręgowego w Warszawie - Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów - w terminie dwutygodniowym od dnia jej doręczenia, za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów Delegatura we Wrocławiu.

Z up. Prezesa UOKiK
Dyrektor Delegatury UOKiK we Wrocławiu
Zbigniew Jurczyk

Otrzymuje :

Pan Rafał Cichoń
TRANS-BUD Rafał Cichon
ul. Sikorskiego 1h/7
56-400 Oleśnica